بیانات در دیدار کارگزاران نظام در روز عید فطر - 22 /اسفند/ 1372

بسم‌الله‌الرّحمن‌الرّحیم

بنده هم متقابلاً این روز بزرگ و این عید اسلامی بی‌بدیل را به همه‌ی امّت اسلامی و دوستداران اسلام و مسلمین عالم در همه جا، بخصوص به ملت بزرگ و مؤمن و سربلند ایران اسلامی و به شما حضّار محترم تبریك عرض می‌کنم. نکته‌ای که در روز عید فطر و عید اضحی نهفته است، این است که این دو روز از نظر اسلام، بهانه و فرصتی است برای تجدید مبانی اسلامی در ذهنها و مرور کردن آنها، چه در قالب نماز عید فطر و چه در قالب خطبه‌ها و اجتماعاتی که در آنها گفتگویی در باب اسلام است. از این‌روست که در ادعیه‌ی قنوت امروز، مؤمنین به پروردگار عرض می‌کنند: «الّذی جعلته للمسلمین عیداً و لمحمّدٍ ذخراً و شرفاً و کرامتاً و مزیدا» (101). امروز، ذخیره و مایه‌ی شرف و سربلندی پیغمبر خاتم است و افزایش در معنا و محتوای ادامه‌ی رسالت آن بزرگوار، در اذهان مردم مزید است.

یکی از موضوعاتی که به مناسبت امروز باید مورد توجّه قرار گیرد، عظمت اسلام در قالب امّت اسلامی است. درخواست ما از دولتهای اسلامی این است که نسبت به این مسأله، توجّه و عنایت مخصوصی مبذول کنند. بحمدالله ملتها در سالهای اخیر به مسأله‌ی کلیّت اسلام و امّت اسلامی توجّه پیدا کرده‌اند. نمی‌گوییم آحاد ملتها، لکن در همه‌ی ملتها در بین مسلمین یگانگی و وحدت و جماعت، محسوس است و نغمه‌ی آن شنیده می‌شود. این امید و آرزو در دل آحاد مسلمین در اقصی نقاط عالم به وجود آمده است. مهم این است که حکومتها و دولتها هم به آن توجّه کنند. این مسأله‌ای است که هر حکومت اسلامی ؛ یعنی هر حکومتِ حاکم بر سرزمینی که در آن مسلمانها هستند، از آن سود می‌برد. یك وقت است که در ملتهای مسلمان، جنبه‌های قومی و ناسیونالیستی و زبان و خون و امثال آن، تقویت می‌شود. بدیهی است که این حالت، نشانگر آغاز جدا شدن بخشهای امّت اسلامی از یکدیگر است. دیدیم که مساله‌ی فارسی‌گری و ایرانی‌گری افراطی و برگشت به تصوّرات و افسانه‌های غلطِ مربوط به نژاد و نسب و خون، چطور در دوران رژیم گذشته در این کشور عمده شد. برای چه؟ این چه فایده‌ای برای ملت ایران داشت؟ جز ضرر هیچ اثر دیگری نداشت. مهمترین ضرر، این بود که به ملت ایران در قبال دیگر ملل اسلامی، منش جدایی‌طلبانه‌ای داد و بین این ملت و سایر ملتها، حالت نقار و طلبکاری ایجاد کرد. عین این مطلب را با ملتهای عرب هم انجام دادند. عین این مطلب را با بعضی از قومیّتهای دیگر این منطقه هم انجام داده‌اند و می‌دهند. ما مخالفتی نداریم که هر قومی، خصوصیّات و اختصاصات کشور و ملت خود را، تحت عنوان ملیّت برای خودش حفظ کند. اما تا حدّی که یکپارچگی امت اسلامی خدشه‌دار نشود. این مقدّم است ؛ این مهم است ؛ این در دنیا منشأ اثر است. مع‌الاسف در دنیا قضایایی علیه مسلمین انجام می‌گیرد و در مجامع جهانی، نسبت به آنها بی‌اعتنایی می‌شود. مثل قضیه‌ی بسیار مهم و فاجعه‌آمیز اخیر که در فلسطین اشغالی رخ داد ؛ یا ماجرای حرم شریف ابراهیمی، یا قضایای بوسنی و هرزگوین، یا قضایای کشمیر، یا بقیه قضایایی که نسبت به ملتهای مسلمان یا جمعیتهای مسلمان در بعضی از کشورها انجام می‌گیرد. اگر امت اسلامی از یگانگی نسبی‌ای برخوردار بود و در مقابل این قضایا موضع می‌گرفت، مسلّماً این حوادث اتّفاق نمی‌افتاد. شما ببینید فاجعه‌ای به عظمت آنچه که در حرم شریف ابراهیمی اتفاق افتاد، اگر در هر نقطه‌ای از دنیا که اندکی با منافع ابرقدرتها ربط داشت اتفاق می‌افتاد، چه عکس‌العملهایی بر آن مترتّب می‌شد! اگر در پناه حکومت جائرانه‌ی یك دولت، برای مردم ولو مردمی که در آن کشور بیگانه محسوب می‌شوند چنین اتّفاقی بیفتد، می‌شود آن دولت را مقصّر ندانست و مورد سرزنش قرار نداد؟ بگذریم از این‌که فلسطینیها در آن‌جا صاحبخانه‌اند ؛ صاحبخانه‌هایی که متأسّفانه اقلیت قلمداد می‌شوند! اگر صاحبخانه هم نبودند و این حادثه اتّفاق می‌افتاد، جا داشت که دولت غاصب صهیونیستی از طرف مجامع بین‌المللی و از طرف هر کس که در دنیا و در مسائل جهانی دارای اثر است، مورد مؤاخذه و تعقیب و مجازات قرار می‌گرفت. اما آب از آب تکان

نخورد. البته مقاله می‌نویسند، حرف می‌زنند و حتی اشخاص، محکوم هم می‌کنند ؛ اما دولتهایی حتّی حاضر نشدند فاجعه‌ای به این عظمت را محکوم کنند.

شما ملاحظه کنید، این چه نظم ناعادلانه‌ای است که امروز بر روابط بین‌المللی و بر سیاست استکباری در جهان حاکم است. علاج چیست؟ البته همین کاری که امروز انجام می‌گیرد و ملتها انجام می‌دهند، بلاشك مؤثر است. مبادا کسی خیال کند که این اجتماع و شعاردادن در خیابانهای تهران و اصفهان و تبریز و مشهد و شیراز و بقیه شهرها، کم‌اثر است. نخیر ؛ هر کدام از اینها، یك مشت محکم و یك پتك کوبنده بر سر رژیم غاصب است. بنده لازم می‌دانم از آحاد این ملت بزرگ و باعظمت که این‌طور موقع شناسند و به وقت، آنچه را که باید انجام دهند، انجام می‌دهند، تشکر کنم. ملت ما، هم در راهپیمایی 22 بهمن و هم در حرکت عظیم جمعه‌ی آخر ماه رمضان روز قدس کار عظیمی کردند. البته نمی‌توانیم بعضی از ملتهای مسلمان را مورد ملامت قرار دهیم. فرق است بین ملتی که برای راهپیمایی روز قدس، از طرف مسؤولین کشور و دولت، تشویق می‌شود که به خیابانها بیاید و بر سر اسرائیل و امریکا فریاد بکشد ؛ و آن ملتی که بابتِ همین کار مشروع بایستی در خیابانها کتك بخورد. فرق است بین اینها. نمی‌شود گفت که چرا فلان ملت مسلمان در فلان کشور، مثل ملت ایران حرکت نکرد. آن‌جا هم اگر دولتها با مردم همکاری می‌کردند ؛ آنها را تشویق می‌کردند و به راه می‌انداختند، یا لااقل مانعشان نمی‌شدند، مردم همین‌طور حرکت می‌کردند. احساسات مردم و درکشان نسبت به این قضیه، بسیار درك و احساس بالایی است. لکن اینها وظایفی است که ملتها انجام می‌دهند. این کارها در صورتی برای آن دستگاهِ غاصب شکننده خواهد بود که امّت اسلامی، یك حرکت متّحد انجام دهد. متّحداً محکوم کنند، متّحداً مؤاخذه کنند، متّحداً قضایا را نسبت به مساله‌ی فلسطین تعقیب کنند و متّحداً امنیّت صاحبان فلسطین را در خانه خودشان تأمین و تضمین کنند. چنانچه این کار از طرف مسلمانها انجام نگیرد، خود آن مردم مظلوم، انجام خواهند داد. اگر دولتهای اسلامی نتوانند از آن ملت مظلوم که در خانه‌ی خودش غریب است، دفاع جهانی کنند، تا آنها بتوانند لااقل در خانه خودشان امنیّت داشته باشند، خود فلسطینیها کاری خواهند کرد که در خانه‌ی خودشان امنیّت به وجود آورند. این کار را خواهند کرد و این به برکت اسلام، عملی است. امیدواریم که خداوند متعال همه‌ی ملتها را بیدار کند ؛ همه دولتها را با وظایف خودشان آشنا گرداند و ملت بزرگ و عزیز ایران را در این راه، موفّق و مؤیّد و منصور بدارد. بنده از همه‌ی آقایان محترم که تشریف آوردید و از مهمانان خارجی که در این‌جا هستند، تشکر می‌کنم و امیدوارم که مشمول فضل و لطف الهی باشید.

والسّلام علیکم و رحمةالله

101) مفاتیح‌الجنان/ نماز عید فطر (دعای قنوت)